

# Finansklagenemnda Person

## Avgjørelse FinKN 2024-49

22.1.2024

KLP Skadeforsikring AS

### Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Covid-19 - lærer på 4. trinn – miljø med særskilt smitterisiko – yfl. § 11 første ledd bokstav b, yrkesskade/yrkessykdomsforskriften § 1 bokstav H nr. 2.

Forsikrede, lærer på 4. trinn, fikk påvist covid-19 den 17.11.20. Det ble i samme periode påvist totalt 4 smittetilfeller ved skolen som har 450 elever, og fredag 20.11.20 ble det besluttet at skolen skulle holde stengt to dager over helgen for å få oversikt over smitten. Forsikrede fikk diagnosen postviralt tretthetssyndrom og er ikke tilbake i arbeid. Foretaket avslo kravet med henvisning til at forsikrede ikke ble smittet i et miljø med særskilt smitterisiko. Saken reiste spørsmål om forsikredes arbeid kunne anses som "yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare". Etter en konkret vurdering av smitterisikoen og forsikredes arbeidssituasjon, uttalte nemnda at forsikrede ikke hadde arbeidet i et "særskilt smitemiljø". Foretaket ble gitt medhold.

---

### Saksfremstilling

Forsikrede, lærer, var dekket av arbeidsgivers yrkesskadeforsikring, da han ble syk 16.11.20 og testet positivt på covid-19 den 17.11.20.

Fremlagt oversikt over smittede for kommunen, med om lag 30.000 innbyggere, i perioden 9.11.20 – 23.11.21, viser at det ble registrert mellom 0-14 smittede pr. dag i perioden.

Det er også fremlagt oversikt over registrerte smittede i perioden 1.10.20 til 1.1.21, samt ukentlige smittede i perioden 1.5.20 – 1.1.21.

Av nettartikkel fra kommunen fremgår at kommunen 5.11.20 på ekstraordinært kommunestyremøte vedtok ny lokal forskrift med strengere tiltak for å begrense smitte. Forskriften gjaldt i perioden 5.11.20 – 1.12.20:

Ordfører (...) påpeker at koronasmitten har økt betydelig i (kommunen) de siste dagene, og at forskriften følger opp oppfordringen fra regjeringen om at kommuner i områder med mye smitte bør skjerpe tiltakene for å forebygge koronasmitte

Av tiltakene som ble innført var forbud mot flere enn 5 personer på besøk i private hjem, forbud mot breddeidrett, plikt til å bruke munnbind for alle over 12 år dersom man ikke kunne holde en meters avstand. Det ble forbud mot alkoholserving etter kl. 22, og arbeidsgiver skulle legge til rette for hjemmekontor.

Forsikrede var første gang i kontakt med lege torsdag 19.11.20, og ble sykmeldt:

Påvist covid-19 og vært syk fra 16.11.20. Kun forkjølelssymptomer. Info gitt om rekontakt med lege ved evt forverring, og spesielt ved evt tung pust. Info gitt om isolasjon og tiltak ved covid-19 smitte (...)

I avisartikkel fredag 20.11.20 fremgår at skolen forsikrede arbeidet ved ble stengt i 2 dager som følge av smitten. Det var totalt tre smittede ansatte og en elev ved skolen. Smitteveien var uklar. Elever på flere trinn, samt ansatte var i karantene.

Forsikrede har ikke kommet tilbake full jobb. Han har siden han ble sykmeldt vært plaget av utmattelse/ slapphet, hodepine, lyd- og lysømfintlighet og konsentrasjonsvansker, og lav mental utholdenhet. Han fikk etter hvert diagnose postviralt tretthetssyndrom og har også gjennomført rehabiliteringsopphold.

Skademelding til Nav ble sendt 19.9.21.

Arbeidstaker fikk påvist Covid 19. det var to andre ansatte på arbeidsplassen som fikk påvist Covid 19 i samme periode.

Nav godkjente i vedtak av 21.1.22 covid-19 som yrkessykdom, med skadetidspunkt november 2020.

Skademelding til forsikringsforetaket ble sendt 25.3.22.

I artikkel fra FHI ble følgende uttalt om smittetall:

Det er sannsynligvis betydelige mørketall, og tidligere i pandemien er det anslått at ca. 60% av smittetilfellene blir påvist

**Forsikrede** har i det vesentlige anført at han må sies å ha arbeidet i et miljø med særskilt sykdoms- eller smittefare. Som lærer på 4. trinn hadde forsikrede ingen mulighet til hjemmekontor slik som kommunen ved forskrift oppfordret andre til. Det var to kjente smittetilfeller blant lærerne på skolen i tillegg til forsikrede. Under henvisning til artikkelen fra FHI som viser at det var store mørketall blant barna, må det legges til grunn at det også var tilfelle her. I tillegg testet man ikke barneskolebarn i like stor grad som voksne. Aktuelle barneskole er en stor barneskole med ca. 450 elever, og lærerne på barneskolen er mye mer tett på elevene enn de andre yrkesgruppene som er listet opp i rundskrivet som eksempler på særskilt smitemiljø. Det er en betydelig grad av nærkontakt med barna.

Det må vektlegges at Nav har godkjent at forsikrede jobbet i et miljø med "særskilt smittefare".

De fremlagte opplysningene viser at det var en stor smitteøkning i kommunen i november 2020, slik at det var betydelig smitte sammenliknet med øvrige del befolkningen. At skolen ble stengt i et par dager etter at forsikrede testet positivt for å få oversikt over smitten, underbygger at skolen må anses som et særskilt smitemiljø.

**Forsikringsforetaket** har i det vesentlige anført at forsikrede ikke kan sies å ha arbeidet i et miljø med særskilt sykdoms- og smittefare. Forsikrede har bevisbyrden for dette. Ved vurderingen må man se på de konkrete arbeidsforholdene, ikke yrkesgruppen generelt, og denne må være klart høyere for den aktuelle yrkesgruppen/arbeidssituasjonen enn den generelle smitterisikoen for befolkningen ellers, jf. LF-2011-93410. Det var i perioden svært lave smittetall, med maksimalt åtte smittede hver dag for hele kommunen. Den generelle risikoen for å bli smittet var liten for alle i kommunen på dette tidspunktet. At to andre lærere på en stor skole testet positivt i samme periode er ikke tilstrekkelig for at vilkåret om særskilt smitemiljø er oppfylt, men må mer anses som en tilfeldig smitte. Det er ikke dokumentert smitteutbrudd på skolen i aktuelle periode som kan underbygge at smittetallene i all hovedsak kan knyttes til denne skolen.

### **Finansklagenemnda Persons begrunnelse**

Ifølge yrkesskadeforsikringsloven (yfl.) § 11 første ledd bokstav b, skal yrkesskadeforsikringen dekke skade og sykdom som i medhold av folketrygdloven (ftrl.) § 13-4 er likestilt med yrkesskade.

Bestemmelsen fastsetter at visse sykdommer som skyldes påvirkning i arbeid likestilles med yrkesskade dersom de er tatt med i forskrift fastsatt av departementet.

Det følger av yrkessykdomsforskriften (FOR-1997-03-11-220) § 1, bokstav H), pkt. 2, bokstav I), at "covid-19 med alvorlige komplikasjoner" skal likestilles med yrkesskade, dersom sykdommen skyldes smitte "under arbeid på lege- eller tannlegekontor, sosialkontor, i medisinske institusjoner, sosiale institusjoner og utekontakter, barneheim, aldersheim o.l. eller ved annen yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare".

Det er forsikrede som må sannsynliggjøre at det foreligger en sykdom som er omfattet av yrkessykdomsforskriften, jf. Rt-2012-1864 avsnitt 33. Har forsikrede sannsynliggjort en slik sykdom, er det en presumpsjon for at sykdommen er forårsaket i arbeid på arbeidsstedet i arbeidstiden, dersom forsikringsgiveren ikke kan bevise at dette åpenbart ikke er tilfellet, jf. yfl. 11 annet ledd.

For å få godkjent sykdommen som yrkessykdom, er det altså ikke tilstrekkelig at forsikrede har blitt smittet av covid-19. Forsikrede må i tillegg sannsynliggjøre at vedkommende har blitt smittet av covid-19, under yrkesutøvelse der virksomheten er omfattet av forskriftens § 1, bokstav H nr. 2, samt at forsikrede har fått "alvorlige komplikasjoner".

I aktuelle sak har Nav godkjent forsikredes covid-19 som yrkessykdom, jf. vedtak fra Nav 21.1.22. Forsikringsforetakene er ikke bundet av Navs vurdering.

Foretaket har anført at smitten ikke skjedde i et særskilt smitemiljø, og at det derfor ikke foreligger en yrkessykdom i henhold til yrkessykdomsforskriften § 1 bokstav H nr. 2 bokstav I.

Foretaket har ikke behandlet spørsmålet om kravet til "alvorlige komplikasjoner" er oppfylt, samt om det er årsakssammenheng mellom yrkessykdommen og forsikredes helseplager og økonomiske tap. Finansklagenemndas saksbehandling er etterfølgende, derfor vil ikke disse spørsmålene behandles.

I det følgende ser nemnda utelukkende på spørsmålet om forsikredes arbeid som lærer ved 4. trinn, kan anse som "yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare", jf. yrkessykdomsforskriften § 1 bokstav H nr. 2.

I Navs rundskriv (R13-04-FOR) er det gitt følgende kommentarer i tilknytning til yrkessykdomsforskriften § 1, bokstav H:

Bestemmelsen stiller krav til hvilke arbeidsforhold og arbeidssituasjoner smitten må ha være påført under. I bestemmelsens første ledd er det gitt en oppstilling av spesielt smittefarlige miljøer, for eksempel medisinske institusjoner, sosiale institusjoner og utekontakter. Oppstillingen av eksempler er imidlertid ikke uttømmende fordi også "annen yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare" kan gi grunnlag for å godkjenne smitteoverført sykdom. Eksempler på arbeidsforhold med særskilt smittefare er fengselsmiljø, ambulansetransport og miljøer hvor politietaten gjør innsatser. Det er viktig å påpeke at det ikke er yrkesgruppen, men arbeidsforholdene/situasjonen som må være grunnlaget for vurderingen.

Fordi bestemmelsen ikke er uttømmende, kan det noen ganger være vanskelig fastslå hvilke arbeidssituasjoner som er innenfor bestemmelsen.

Ordlyden "særskilt" taler for at det må dreie seg om en større risiko som man er usatt for i arbeidet enn i befolkningen for øvrig. Ved tolkningen og anvendelsen av dette vilkåret vil det generelt være naturlig å se hen til de arbeidsmiljøene som spesifikt er listet opp i bokstav H nr.2. Dette er arbeidsplasser der arbeidstaker har en større risiko enn normalt for å bli smittet av forskjellige sykdommer. Ved slike arbeidsplasser vil det ofte være beboere, pasienter o.l. som er smittet, og antall smittede kan være prosentvis høyere enn i resten av befolkningen.

NAV må derfor foreta en konkret vurdering av det aktuelle arbeidsforhold. Praksis fra domstolene og Trygderetten vil være retningsgivende for vurderingen

(...)

Disse avklaringer fra rettspraksis og trygderettspraksis viser at bestemmelsen ikke er ment å omfatte enhver risiko for smitte som den enkelte kan bli utsatt for i arbeidet, men at arbeidet må innebære en forhøyet risiko sammenlignet med befolkningen generelt

Videre fremgår følgende i rundskrivets kommentar til "Særskilt om Covid-19 med alvorlige komplikasjoner":

(...) Ved behandling av søknader om godkjenning av covid-19 med alvorlige komplikasjoner som yrkessykdom, må det foretas en konkret vurdering av om arbeidstakeren har arbeidet i et miljø med særskilt sykdoms- eller smittefare. Momenter i denne vurderingen vil blant annet være smitterisiko sammenlignet med øvrig del av befolkningen, mulighet for bruk av smittevernutstyr, mulighet til avstandskontroll og mulighet til å avgrense interaksjoner med andre mennesker. Vurderingstema vil ofte være i hvor stor grad det aktuelle arbeidet i arbeidsforholdet har måtte avvike fra de generelle retningslinjene for pandemien som myndighetene har gitt.

I brev fra Arbeids- og sosialdepartementet til Arbeids- og velferdsdirektoratet 16.9.20 med tittelen "Godkjenning av yrkesskade og yrkessykdom i folketrygden", fremgår:

(...) For de konkrete arbeidsmiljøene som bokstav H nr 2 lister opp, presumeres særskilt sykdoms- eller smittefare. Bokstav I vil dermed i hovedsak omfatte ansatte i helse- og omsorgsrelatert virksomhet. Dette personellet er den naturlige målgruppen (...)

Tillegget om miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare ble tatt inn i dagjeldende forskrift i 1988 for å inkludere andre yrkesgrupper eller ansatte i helse og omsorgsykker, som gjennom sitt arbeid kan komme i nær kontakt med personer som har HIV/AIDS – for eksempel fengselsbetjenter, politifolk, men også ambulansetjenesten (...) Et overordnet formål med formuleringen som ble valgt, var å sikre at bare den som i sitt arbeid har større risiko for å bli smittet enn befolkningen ellers, omfattes av § 1 bokstav H nr 2. Hvilke arbeidsoppgaver vedkommende har, synes å ha vært mer underordnet. Et forslag i høringsrunden, om at alle som ble smittet i sitt arbeid skulle være omfattet, førte ikke frem (...)

Gjennom formuleringen "eller ved annen yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare", utelukkes ikke at andre yrkesgrupper enn dem som konkret listes opp, kan omfattes. I så måte er det avgjørende om smitten anses påført der virksomheten skjer i miljøer med "særskilt sykdoms- eller smittefare". Bestemmelsen i bokstav H nr. 2 har stått uendret siden 1988, og innholdet må langt på vei anses klarlagt, særlig i lys av Høyesteretts dom inntatt i Rt-2009-1485. Ved fastlegging av dette alternativets rekkevidde, er utgangspunktet dels at det er tilsiktet at ikke alle smittsomme sykdommer skal omfattes av forskriften, dels at oppstillingen av konkrete arbeidsmiljøer med presumert smittefare, viser at hovedmålgruppen er ansatte i helse- og omsorgsykker. Begrepet "særskilt" innebærer at bare de som jobber i miljøer der det er større fare for smitte enn for befolkningen ellers, er omfattet. Det vil også si at jo større den generelle smittefaren er i befolkningen ellers, desto større må smittefaren i det aktuelle miljøet være.

Formåls- og systembetraktninger tilsier dermed at alternativet med miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare beskriver en snever unntaksregel. Kravet er at smitten må skyldes "yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare", ikke bare innbefatter arbeidsmiljø, men også geografiske områder med særskilt sykdoms- eller smittefare, jf. Rt-2009-1485. Vi tilføyer for fullstendighetens skyld at den som fremmet et krav har bevisbyrden (tvilsrisikoen) og bevisføringsplikten. Beviskravets styrke er overvektsprinsippet.

Nemnda viser videre til Brev fra Arbeids- og sosialdepartementet til Skolelederforbundet datert 7.5.20, der det fremgår:

(...)

I lys av henvendelsen fra Skolelederforbundet, viser vi til at denne bestemmelsen ikke utelukker at smitte påført under arbeid i barnehager og skoler, kan omfattes. Avgjørende er om smitten anses påført der virksomheten skjer i miljøer med "særskilt sykdoms- eller smittefare". For sammenhengens skyld nevner vi at justis- og beredskapsminister Monica Mæland ble intervjuet av NTB 15. april 2020, hvor det bl.a. ble reist spørsmål om koronasmitte og yrkesskadedekningen for ansatte i barnehager.

Vi påpeker at yrkesskader og yrkessykdommer må meldes til Arbeids- og velferdsetaten. Det er denne etaten som, etter en konkret vurdering av de aktuelle opplysningene i saken, avgjør om covid-19 med alvorlige komplikasjoner kan godkjennes som yrkessykdom i det enkelte tilfelle. (..)

Oppsummert tilsier kommentarene til bestemmelsen at det må foretas en konkret vurdering av om arbeidstakeren har arbeidet i et miljø, der det er større fare for smitte enn for den øvrige delen av befolkningen, og at man kan ikke uten videre se på hele yrkesgrupper som sådan.

Ved vurderingen av om det foreligger en slik forhøyet risiko vises det til momentene som angitt ovenfor. Videre fremkommer at bestemmelsen er ment å skulle være en "snever unntaksregel", jf. også nemndas avgjørelse 2023-782, samt 2023-686.

I LF-2011-93410 uttalte lagmannsretten at uttrykket "særskilt" må forstås "slik at det oppstilles et vilkår om at smitterisikoen må være klart høyere for vedkommende yrkesgruppe enn den generelle smitterisikoen for befolkningen ellers". Sett hen til de øvrige rettskildene kan imidlertid ikke nemnda se at denne formuleringen tilsier at man må se på hele yrkesgruppen som en helhet, men man må gjøre en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle. Et slikt synspunkt støttes også av Høyesteretts vurderinger i Rt-2009-1485, der Høyesterett konkluderte med at smitte pådratt i geografiske områder med særskilt sykdoms- eller smittefare var omfattet av aktuelle bestemmelse i forskriften. I dommens avsnitt 33, fremgår at:

Sitatet viser at et overordnet formål med den formulering som ble valgt, var å sikre at bare personer som i sitt arbeid har større risiko for å bli smittet enn befolkningen ellers, omfattes av § 1 bokstav H nr. 2.

Selv om bokstav "l) covid-19 med alvorlige komplikasjoner" først ble tilføyd ved endring 7.4.20, hører den inn under § 1 bokstav H, slik at Høyesteretts forståelse også vil være gjeldende for sykdom etter bokstav l.

At det må gjøres en konkret vurdering av smittesituasjonen på aktuelle tidspunkt, støttes også av at smittesituasjonen i de forskjellige deler av landet varierte kraftig gjennom pandemien. Mens enkelte områder hadde vedvarende høyt smittetrykk, var det andre deler av landet der det gjennom hele pandemien var lite eller ingen smitte. I andre deler var det derimot periodevis høyt trykk. Generelle vurderinger av enkelte yrkesgrupper, utover de som er positivt oppregnet i forskriften, vil i så tilfelle ikke være i samsvar med bestemmelsens formål.

Ved vurderingen av om forsikredes jobb som lærer på 4. trinn på aktuelle skole kan anses som "yrkesutøvelse der virksomheten skjer i miljøer med særskilt sykdoms- eller smittefare", må man altså gjøre en konkret vurdering av hvordan smittesituasjonen var ved skolen, og da sammenliknet med den øvrige delen av befolkningen i det aktuelle tidsrommet da forsikrede ble smittet.

Videre legger nemnda til grunn at man i vurderingen må hensynta de særlige forhold som gjorde seg gjeldende under covid-19 pandemien, jf. det som er tatt inn ovenfor fra rundskrivet under "Særskilt om Covid-19 med alvorlige komplikasjoner". Herunder smitterisiko sammenlignet med øvrig del av befolkningen, mulighet for bruk av smittevernutstyr, mulighet til avstandskontroll og mulighet til å avgrense interaksjoner med andre mennesker. Det er sentralt i hvor stor grad forsikredes arbeid har måtte avvike fra de generelle retningslinjene for pandemien som myndighetene har gitt.

Den nærmere vurderingen reiser en del spørsmål, blant annet om avgrensningen av "befolkningen ellers". Skal man f.eks. se hen til den generelle smitterisikoen i den aktuelle kommunen, bydelen eller på landsbasis. Som nevnt ovenfor var det store variasjoner i smittesituasjonen i de ulike delene av landet gjennom pandemien. Det er videre usikkert hvilket tidsperspektiv som skal legges til grunn for sammenligningen, da smittetrykket periodevis var høyere i ulike deler av landet. Sett hen til denne usikkerheten, samt at det skal gjøres en konkret vurdering, finner nemnda grunn til å presisere at det i aktuelle sak er naturlig å se hen til smittetall på skolen og i kommunen/området generelt over en viss tid, rundt en ukes tid.

Forsikrede bodde og arbeidet i en kommune med om lag 30.000 innbyggere. Slik saken er opplyst legger nemnda til grunn at det var mellom 1-14 nye smittetilfeller de siste 7 dagene før forsikrede ble syk. Tallet fremstår som lavt med tanke på antallet innbyggere i kommunen. Den generelle smitten i kommunen var imidlertid høyere i perioden forut for og rundt den tiden forsikrede ble smittet, enn tidligere i pandemien, og dette medførte innføringen av forskriften i kommunen 5.11.20.

Ved den konkrete vurderingen som skal gjøres hvorpå forsikredes arbeidsmiljø skal sammenliknes med øvrig del av befolkningen tilsier dette at med et høyt generelt smittetrykk i kommunen/området, skal det mer til før forsikredes arbeidsmiljø skal anses som et miljø med "særskilt sykdoms- og smittefare".

Ser man hen til smitteprosenten ved skolen sammenlignet med kommunen, var det 4 smittede ved skolen den aktuelle uken (frem til skolen ble stengt 20.11.20). Skolen hadde 450 elever. Dette utgjør en smitteprosent på 0,9. Den samme uken (inkludert 20.11.20) var det 37 smittede i kommunen, noe som utgjør en smitteprosent på 0,1. Dette kan trekke i retning av at forsikrede må sies å ha arbeidet i et "særskilt smitemiljø". Det samme kan sies om det faktum at skolen ble stengt i et par dager, samt at flere klasser satt i karantene. Vekten av dette momentet kan imidlertid svekkes av at skolen ble stengt først 20.11.20 altså fire dager etter at forsikrede ble syk, og etter at det ble oppdaget flere tilfeller av smitte.

Forsikredes har anført at det kan være store mørketall i smitten på skoler, noe nemnda er enig i. Det følger imidlertid av FHIs opplysninger at det i "begynnelsen av pandemien" var store mørketall. Dette hadde sammenheng med at ikke like mange ble testet som lenger ut i pandemien fordi man hadde begrenset med testmuligheter. Det legges til grunn at man høsten 2020 hadde fått bedre tilgang til tester og at det var gode rutiner for at alle i karantene skulle testes. Basert på dette legger nemnda til grunn at de elevene som var i karantene i 4. 6. og 7. trinn ble testet, uten at dette tilsynelatende avdekket ytterligere smitte enn de 4 som tidligere er oppgitt.

Muligheten for smitteverntiltak er fremhevet som et moment i rundskrivet og tidligere nemndsavgjørelser, jf. blant annet 2023-686. Nemnda legger til grunn at forsikrede som lærer på 4. trinn på barneskole, der elevene er 8-9 år, ikke hadde samme mulighet til avstandskontroll som resten av samfunnet, i hvert fall ikke sammenliknet med de deler av befolkningen som i all hovedsak var på hjemmekontor. Forsikrede arbeidet med elever i en aldersgruppe som ikke var pålagt å bruke munnbind der det ikke var mulig å holde avstand på 1 meter. Barn på 8-9 år vil i større grad enn barn på lavere trinn og i barnehager, klare å overholde smitteverntiltak og regler om avstandskontroll. Samtidig vil barn i den alderen lettere kunne bryte retningslinjene, og de kan ikke forventes å greie å holde avstand til andre barn og voksne, sammenliknet med elever på høyere trinn. Det bemerkes at elevene forsikrede var lærer for var yngre enn det som var tilfellet i avgjørelse 2023-686.

Samlet er svekkede muligheter for avstandskontroll og øvrig smittevern i aktuelle sak et moment som trekker i retning av at forsikrede må sies å ha arbeidet i et miljø med særskilt sykdoms- og smittefare.

I motsatt retning trekker det forhold at bestemmelsen er beskrevet som en "snever unntaksregel", samt bestemmelsens bruk av begrepet "særskilt". Dette tilsier at det ikke er nok at smitterisikoen er høyere enn ellers i samfunnet, den må være klart høyere. Innslagspunktet for den særlige beskyttelsen unntaksbestemmelsen er ment å gi forutsetter en viss frekvens i antall smittede. I dette tilfellet var det 0,9 % av elever/ ansatte ved skolen som ble smittet mot 0,1 % i området som helhet. Selv om det er en høyere smitteprosent kan ikke nemnda se at smitterisikoen på skolen kan sies å ha vært "klart høyere" enn ellers i samfunnet, ettersom det var tale om et beskjedent

smitteutbrudd ved skolen.

Etter en konkret vurdering av smitterisikoen og forsikredes arbeidssituasjon, har nemnda falt ned på at forsikrede ikke kan sies å ha arbeidet i et "særskilt smitemiljø".

#### **Finansklagenemnda Persons konklusjon**

Foretaket gis medhold.

*Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Barbro Paulen (bransjerepresentant), Jon Einar Martinsen (bransjerepresentant), Paal Bjønness (forbrukerrepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).*